

Baka István

Petőfi

**Piros zászlók, világszabadság –
pipacs gúnyolja versemet.
Hazámmá rothadok – akárki:
barát vagy ellenség temet.**

**Megfulladsz vélünk,
Magyarország,
minden folyód kötél, hurok.
Ledőfködik kozák dzsidával
erdőidet a záporok.**

**Egymásra rímelő virágok:
sárgára sárga, kékre kék...
Mit meg nem írhatok, a dalt
teremné máris e vidék?**

**Piros zászlók, világszabadság –
pipacs gúnyolja versemet.
Hazámmá rothadok – ki
engem
megtagad, őt tagadja meg.**

Csoóri Sándor

Március 15.

Tisztelt Ünneplő Barátaim! Mindnyájan tudjuk, hogy nem mindegyik nemzet érdeklí saját jelleme. Pontosabban: nem kényes rá mindegyik. Évtizedeken át minket se igen foglalkoztatott ez a kérdés. De ha a megújuló magyarságot nemcsak a mostani, illetve nemcsak a jövőbeli közös pincha kívánjuk bekapcsolni, hanem az európai népek társaságába, akkor nekünk a legvonzóbb tulajdonságainkat kell kifejlesztenünk magunkban. Ne felejtjük el, hogy az oly sokszor lebecsült erkölcsiség épp korunkban kezd visszahódítani föléserélhetetlen rangját. Elég, ha a hitében nagyra nőtt papa, Tökés Lászlóra gondolunk: az ő erkölcsi példájával a magyarság, a romániai fomadalomban, szízdakoa szóló erőt halmozott föl a térségben.

S ez az, ami tülemelkedik minden időleges politikai szándékon. Egy nagylelkű és tartásos kis nép szerepe a holnap Európájában nem akármilyen lehetőség. Érhet annyit, mint a lélek nélküli, uralomra törő nagy népeké!

Lehet, hogy az idesereglett sokaságban többen idegenkedve hallgatják ezeket az ábrándos mondatokat. Megértem őket. És elviselem még a mosolyukat is. De nekik minden március tizenötödike hőisével, Petőfi Sándorral üzenek: „Az utókor mondhatja rólam, hogy rossz poéta voltam, de azt is fogja mondani, hogy szigorú ember valék, ami egy szóval annyit, mint republikánus, mert a republikának nem az a fő jelszava, hogy „le a királlyal”, hanem a tiszta erkölcs! Nem a széttört korona, hanem a megvesztegethetetlen jellem...”

A megújuló Magyarország nem felejtethi el ezeket a múltból ideérkező szavakat. Nem felejtethi el, mert már most, a politikai harcok ellenszenves csetepatéiban egyre több állampolgár érzi, hogy nem az a szabad ember, aki elveti a törvényeket, hanem aki újakat teremt és a közössége legjobb tulajdonságaira alapozza őket.

Ez a nép az elkövetkezendő időkben nem ügyeskedést, nem gyorsan ellobbanó zsenialitást vár, hanem nyugalmat, megbízható gondolatokat. És megbízható személyiségeket. Mert a holnapi Magyarország csakis új vezetői morális nagysága révén lehet és lesz a március tizenötödikei eszmék megújuló országa.

1994. márc. 14., hétfő

REGGELI

DÉLVILÁG